

REFLECȚII LA O SCRISOARE

Am învățat, în timp, că normele de conduită impun ca la fiecare scrisoare decentă pe care o primim se cuvine să confirmăm primirea și să răspundem într-un interval de timp rezonabil. Un astfel de gest exprimă o atitudine de respect față de expeditorul scrisorii.

Cu mulți ani în urmă, ca tânăr asistent universitar, am trimis unui foarte important profesor universitar o scrisoare de felicitare prilejuită de Anul Nou. În luna august a anului următor am primit din partea domnului profesor o scrisoare de mulțumire pentru urările transmise și cu explicația că având probleme grave de sănătate nu a fost în măsură să răspundă la corespondență decât după ce sănătatea i-a permis să facă acest lucru. Pentru mine episodul de viață relatat s-a constituit într-o lecție memorabilă de comportament.

De curând în ziarul "Cuvântul liber" fost publicată, cu puține zile înaintea ședinței de avizare a bugetului Consiliului Județean Mureș pe anul 2020, o scrisoare deschisă adresată consilierilor județeni de domnul dr.Dorin Florea, primarul municipiului Tg.Mureș. Prin această scrisoare Domnia sa solicita consilierilor județeni să determine Executivul Consiliului Județean Mureș să aloce fondurile necesare realizării unui pod peste râul Mureș plasat între localitățile Sângeorgiu de Mureș și Sântana de Mureș.

Privind în mod obiectiv starea de fapt actuală este o certitudine, ce nu poate fi contestată, că o bună parte a comunității mureșeane simte nevoia, de mai multă vreme, unei astfel de construcții ce aparține categoriei de infrastructură rutieră majoră. Cu alte cuvinte problema ridicată este una de o importanță deosebită.

Având calitatea de consilier județean am parcurs textul scrisorii deschise și am meditat la conținutul acesteia. Fiind vorba de o scrisoare publică adresată unui grup de persoane care au dobândit calitatea actuală având afilieri politice diverse și opinii care pot avea nuanțe diferite nu se poate răspunde printr-o scrisoare colectivă. În cele ce urmează voi exprima public câteva reflecții strict personale legate de solicitarea domnului primar.

Cei care cunosc normele legislative pentru includerea într-un proiect de hotărâre a unei administrații teritoriale din România a finanțării unui proiect de asemenea amploare știu că acest lucru este condiționat de parcurgerea unui important număr de "pași" obligatorii. Acest proces necesită o perioadă de timp considerabilă. Din start era evident că un astfel de demers propus prin scrisoare era imposibil de făcut în timpul avut la dispoziție. Aceste considerente ne pot duce cu gândul la supoziția că, dl primar știind acest lucru, expedierea scrisorii la momentul evocat, dincolo de reiterarea unor preocupări în problema menționată, avea și un scop disimulat de natură justificativă.

Subscriu la părerea că în perioada care urmează acest obiectiv va trebui să fie plasat necondiționat pe o poziție de vârf în programul de dezvoltare al comunității

mureșene într-o formulă care impune un dialog real, și dacă se poate nepolitizat, al celor care pot contribui la materializarea acestui proiect.

Deoarece în textul scrisorii domnului primar, cât și în afirmațiile de mai sus, se face referire la cuvântul "dialog" cred că se impune să fac o revenire la un text pe care l-am publicat în urmă cu zece ani intitulat "*Despre cultura dialogului*". Subliniam atunci, plecând de la cele explicate de domnul academician Gheorghe Vlăduțescu, într-o conferință desfășurată la Universitatea "Petru Maior", că realizarea unui dialog real, cu șanse de a avea rezultate concrete în varii domenii, presupune respectarea a trei reguli de bază. **Prima regulă importantă impune ca participanții la un dialog să se cunoască și să se recunoască reciproc considerându-se că partenerii sunt de egală demnitate. Cei care au studiat problema consideră că aceasta este „regula de aur” a dialogului. Respectarea acestei reguli crează premisele pentru un dialog adevărat, constructiv și cu finalitate certă. A doua regulă cere ca participanții la un dialog să identifice deplin, de la bun început, scopul acestuia. Scopul dialogului presupune definirea „întregului” văzut de toți cei care-l poartă, înțelegând prin aceasta că trebuie avute în vedere și însumate interesele tuturor participanților și nu numai a unei părți. Cea de a treia regulă are în vedere necesitatea de a se da un sens dialogului în favoarea „întregului” care face obiectul acestuia. Acest lucru se regăsește în faptul că un dialog se poartă nu pentru a învinge un partener ci pentru a se realiza scopul acestuia având în vedere „întregul” așa cum a fost el definit mai sus.”**(Vasile Boloș, *Despre cultura dialogului, Cuvântul liber, 8 decembrie 2010*).

Cei care cunosc evoluția vieții social politice din spațiul mureșean din ultimile două decenii pot să sesizeze că cei care aveau misiunea de a purta dialoguri instituționale importante pentru viața comunităților nu s-au încadrat în aceste condiții. Din păcate consecințele nefaste ale acestui comportament sunt resimțite acum în plan social și economic.

Deoarece ne apropiem cu pași repezi de un nou mandat al administrației locale, și apoi naționale, putem spera că și în acest plan al culturii dialogului se va produce o aliniere la regulile pe care viața le-a consacrat ca fiind obligatorii pentru un progres social-economic atât de așteptat și meritat în arealul mureșean.

Purtarea unor dialoguri reale, bazate pe regulile menționate mai sus, va asigura în primul rând, la modul cel mai firesc, realizarea acelor "**poduri interinstituționale**" necesare unei conviețuiri comunitare normale și apoi cu siguranță și a podurilor rutiere și a celorlalte obiective așteptate.

VASILE BOLOȘ, consilier județean PSD

(Ziarul "Cuvântul liber" din Tg Mureș, 25 februarie 2020)